

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 006062 24 Кж 6
Бања Лука, 19.06.2024. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као председника вијећа, Светлане Марић и Душка Бојовића као чланова вијећа, уз судјеловање записничарке Љиљане Оцвирек, у кривичном предмету против осумњичене Б.Ј. и др. због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби бранилаца осумњичене, адвоката Сенада Крехе и Горана Драговића из Сарајева, изјављеној против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 006062 24 Кв 18 од 05.06.2024. године, у сједници вијећа одржаној 19.06.2024. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Одбија се као неоснована жалба бранилаца осумњичене Б.Ј., изјављена против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 006062 24 Кв 18 од 05.06.2024. године.

Образложење

Рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 006062 24 Кв 18 од 05.06.2024. године, осумњиченој Б.Ј. је продужен притвор због основане сумње да је заједно са више других осумњичених лица, учинила кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске број 64/17, 104/18, 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС) и постојања посебних разлога за притвор из члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), тако да јој притвор по том рјешењу може трајати два мјесеца или до нове одлуке суда и исти се има рачунати почев од 08.06.2024. године од 08.30 часова до 08.08.2024. године до 08.30 часова или до нове одлуке суда.

Против наведеног рјешења жалбу су благовремено изјавили браниоци осумњичене, адвокати Сенад Крехо и Горан Драговић из Сарајева, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако да се одбије приједлог за продужење притвора или да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Суд је испитао побијано рјешење сходно члану 337. и 338. ЗКП РС, имајући у виду све наводе жалбе и стање предметних списа, па је одлучио као у изреци овог рјешења из разлога који слиједе.

Нису основани приговори жалбе изјављени због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) и к) ЗКП РС.

Прије свега, осумњиченој и њеним браниоцима је омогућено да се пред судом изјасне о разлозима због којих је тужилац предложио да јој се притвор продужи, као и доказима и обавјештењима на којима је тај приједлог заснован, а битни су за процјену законитости притвора, чиме је обезбијеђена заштита права које осумњичена има по члану 196. став 2. ЗКП РС и члану 5. став 2. и 3. у вези са ставом 1. тачка ц. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. То што је одбрани у досадашњем току истраге и приликом изјашњења о приједлогу за продужење притвора, ускраћен увид у одређене списе и доказе (пошто је суд прихватио разлоге због којих је тужилац сматрао да би њихово откривање могло довести у опасност циљ истраге), код чињенице да су одбрани достављени други докази релевантни за процјену законитости притвора, то је у складу је са чланом 55. став 1. и 2. ЗКП РС и тиме није повријеђено право осумњичене на одбрану, па се с тим у вези изјављени приговори жалбе изјављени због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, сматрају се неоснованим.

Изрека побијаног рјешења није неразумљива, нити су у образложењу рјешења изостали разлози релевантни за одлуку о продужењу притвора, како се то у жалби неосновано наводи. Околности што је побијаним рјешењем, које је донесено 05.06.2024. године, према осумњиченој притвор продужен тако да може трајати до 08.08.2024. године, није довело до неразумљивости побијаног рјешења, нити је тиме погрешно и на штету осумњичене утврђен крајњи рок до којег јој притвор може трајати, јер се рок од два мјесеца, колико може трајати притвор у истрази продужен на основу члана 200. став 2. ЗКП РС, рачуна од времена кад престаје притвор по рјешењу којим је одређен, а не од времена кад је донесено рјешење о продужењу притвора, како то жалиоци неосновано сматрају. Уз то, у образложењу побијаног рјешења су наведени разлози о свим чињеницама које су одлучне за постојање и основане сумње као општег услова за притвор и посебног разлога за притвор прописаног чланом 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Супротни наводи жалбе немају упориште у садржају побијаног рјешења. Стога се приговори жалбе изјављени због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, показују неоснованим.

Надаље, наводи жалбе нису успјели довести у сумњу начин на који је првостепени суд анализирао доказе и обавјештења који су у досадашњем току предметне истраге прикупљени и суду достављени уз приједлоге за одређеивање и продужење притвора, па ни коначан закључак суда да и у овој фази истраге постоји основана сумња да је осумњичена, заједно са својим супругом Б.Ј.1 и другим осумњиченим лицима, неовлаштено прометовала опојну дрогу и тиме учинила кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, на начин ближе описан у наредби за спровођење предметне истраге.

Како је побијаним рјешењем одлучено о продужењу притвора, вијеће првостепеног суда је при том имало у виду разлоге због којих је осумњиченој притвор одређен правоснажним рјешењем судије за претходни поступак, на које се у свом рјешењу и позивало, налазећи да и даље ти разлози егзистирају. С тим у вези жалиоци неосновано сматрају да је рјешење о одређивању притвора првостепени суд требао ставити ван снаге и поново испитати основаност приједлога за одређивање притвора, кад је осумњичена лишена слободе и изведена пред суд. При том губе из вида да је у складу са одредбом члана 199. став 4. ЗКП РС осумњичена могла побијати разлоге због којих јој је притвор одређен изјављивањем жалбе против рјешења о одређивању притвора, што је браниоцима познато, као и да том приликом осумњичена није изјавила жалбу, због чега је неупитно рјешење о одређивању притвора постало правоснажно прије него је одлучивано о продужењу притвора.

Из цјелокупног садржаја побијаног рјешења јасно произлази да основана сумња није утврђена само на основу службених забиљешки полицијских органа у којима су наведени садржаји комуникација осумњичене са другим лицима, како се то жалбом настоји приказати. Поред ових обавјештења до којих су истражни органи дошли анализирајући пресретнуте комуникације на SKY апликацији, првостепени суд је приликом одлучивања о приједлогу за продужење притвора имао у виду и све друге достављене доказе и обавјештења, међу којима су и изјаве других осумњичених (Б.М. и М.М.), који су у присуству својих бранилаца описали и своје и инкриминисане радње осумњичене и њеног супруга Б.Ј.1 у неовлаштенем промету опојне дроге током 2020. и 2021. године, које су договарали коришћењем SKY апликације.

Стога је и по оцјени овог суда несумњив значај ових обавјештења, до којих су полицијски органи дошли у легалном поступку сарадње са полицијским и истражним органима других држава, у складу са домаћим и међународним прописима, те су могли послужити првостепеном суду приликом одлучивања о притвору, унаточ томе што немају пуну снагу доказа у овој фази поступка, имајући у виду да се тек очекује прибављање релевантних података и документације о начину пресретања предметних комуникација, како би се у коначном могла оцјенити и законитост прибављања и доказна вриједност. Стога је у овој фази поступка преурађен закључак жалилаца да се ради о незаконитим доказима на којима се није могло засновати побијано рјешење и тиме неосновано упућује на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

Осим постојања основане сумње као општег услова за притвор, првостепени суд је утврдио да и у овој фази поступка постоје околности које указују на опасност од бјекства осумњичене, као разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, због којег јој је неопходно продужити притвор тако да може трајати још најдуже два мјесеца. О томе су у образложењу побијаног рјешења изнесени јасни и за овај суд у свему прихватљиви разлози, који се наводима жалбе нису успјели довести у сумњу, па се с тим у вези изјављени приговори жалби, показују неоснованим.

Утврђена опасност од бјекства осумњичене заснована је на неспорним и несумњиво правилно утврђеним околностима које се односе на њено понашање прије и током предметне истраге (од чијег је започињања више мјесеци боравила у иностранству и била недоступна органима гоњења), те на њену блиску везу са осумњиченим Б.Ј.1, са којим се заједно сумњичи да је имала доминантну улогу у промету велике количине опојне дроге. Те су околности основано упутиле

првостепени суд на закључак да и у овој фази истраге, када је осумњичена свјесна стања прикупљених доказа и обавјештења, па и тежине казне која јој може бити изречена за предметно кривично дјело за чије се извршење основано сумњичи, постоји реална опасност од њеног бјекства, која се не може отклонити другом мјером блажом од притвора.

Због свега наведеног овај суд је утврдио да не постоје разлози због којих се жалбом побија првостепено рјешење и одлучено је као у изреци овог рјешења, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничарка
Љиљана Оцвирек

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић